

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Најважније висти.

Нова немачка бомба.

У остатних релативно мирних годинах Немачка више пута изјавила је да је спремна да се повуче са француске границе, али сваки пут кад се она приближила француској граници, Немци су се повукли назад. Тако је било и када су Немци изјавили да ће се повући са француске границе, али кад су Немци изјавили да ће се повући са француске границе, Немци су се повукли назад. Тако је било и када су Немци изјавили да ће се повући са француске границе, али кад су Немци изјавили да ће се повући са француске границе, Немци су се повукли назад.

О новим англијским наоружањима

Ми ужо кратко писали. Влада припрема да нове оружаније кредит од 277 милиона англијских фунти штерлинга. (Једна фунта вредан 215 динара. Тераз израчунајте себе, мили читатељу, јако то сила сума издаје у нашим пенџу). Највећег трошка ће потрошити на ваздушне наоружање. На првог априла будзе у англијској војсци авијација од 4800 официрох и 51.000 војскох. За будовно нових бомбардерох основано десет нових фабрика. Окрену нову фабрику абудовано лем за правене нових авијацијских моторох. За обрану од напада в ваздуху организује војне министертво велику флоту ваздушних чуварах (балбонх), који буду стално у ваздуху над парожом и буду авијација приходя суданх бомбардерох. По швајцарским тврдњама англијски министер Иден виявел у англијском парламентару, же ибне дружбани Англичане — до думаче до? — очивисним доказом, же Англичане сје нам мир!...

Претплаћујте „Р. Новини“!

Потреба едностии.

Збога дајмо ше на пример саден прутох, хтори бунт повизани до едного слопа бунт барз моцни и немогли ше никак зламаи. Хто их сад зламаи мушел перше тот споп розязан и памац еден по еден.

Ми швајцарски люде подобни зме тим прутох и лем теда зме моцни, кад зме повязани еден з другим — А ко нас то може мединсобо повязан и створити од волех слабих прутох еден моцни споп? — Чловека з чловеком виче його крвине еродство, едначе вичоване, едначе погляд на живот, исти интереси, спелост до роботи, а так исто и шире, хтора е вичоване и почитоване. На тот способ настали фамилии, рижни племена и народи. Настали рижни дружбани и организацији. З едним словом настала цела днешна култура и кажда друштвени порядок.

Човек по свој природи настоји да живи у дружтве, бо то на то гоми животни потреби и борба за егзистенцију. Живот нам розказује да живеме ведно, да ше организујемо.

Швајцарски люде и кажда народ, хтори добре порозумел тоту притчу о саден прутох, стара ше да будзе цо збнтши, организацијски и вичовани погляд на хасен и потребу едностии у организацијох.

Цонатримо на днешни часи у швајцарској хтори народи напредују? — Кажда, хто признади швајцарској наци, як у остатни час замоцнела Немечка, гон була у швајцарској војни побита и цоганбена. — То прето, бо Немци високо ценя едностии организацији и дисциплини. Војни, през погляд на рижни крај у хторих биваю и розлики у бешеди, швајцарски не тримаю як еден народ.

Маме приклади и межди малима народима. Ту Белгија, хтора своја земледјелску организацију и з цалим газдовством постала пошка учитељка швајцарским народом. Тому нашому народу дана моц и вредност велика работност, чесност и организацијосн.

Ручимо оми на далеких Японцох, хторих организација работа, злагода и едностии так повесн, прејг поци препородила. Гоч ше их до недавна тримало за непросвирени народ, целка су страх Русији, Англичане и далекеј Америци. Випатра, же у японских ружох данаша доля и будучност нашеј Азије.

Думам, же не потребно вичеј приклади швајцарски. — Кажда зна, цо ма

добити, да и ми будземо як зони спопути парком. — Ручимо ше виц од других просвирених народох. Хаснујемо цудне искуство, же би зме ше на својим из опекли.

Робме, будземо зложни и стараймо ше да будземо едни по други, швајцарски и жамански. Тримаймо ше свој зос својим и стараймо ше да будземо културни и газдовски организацијски и вичовани. Кад зме така, теда зме моцни. А хто моцни того ше охаби на мир. Хто на мира, тот ше може швајцарски розязан и стараймо ше за својо швајцарски и душевно.

Мудрим напошши, же и ми Русини ужо маме едну таку организацију, хтора нас швајцарски вола су себе, да нас зваже до едного слопа. То е наша «Просвирена» зос централу у Р. Керестуре и филијалями у других наших валадох. Циљ теј организацији е, да ше стара о културним подвизованим нас Русинох у Југославији; да нас швајцарски напошши, же зме едни, же зме з истих крајох населели до теј држави у хторој зме ше розвизани по рижних валадох; надамој цил «Просвирена» е да зима зваже зос нашу стару едностии и маму Украјину, хтора нешта преживела чешки часи. «Просвирена» ше будзе старан, да својим членом дава потреби полади, науки и од часу до часу да издава потреби кнјазки, хтори члену добило по туней цени; а межебуц и задармо, цо одвисне од самеј моци дружтва и о числу членох. «Просвирена» як представник нашеј моци и култури, будзе служиц як наша легитимација при другим народох у едностии и поза границох теј држави. Тоту легитимација муши бун цо крајна, бо по реј буду нас цениц швајцарски народи и людеја свој едностии ту нам. Або нас буду почитовани и хваљени, або осудовани и ганбени и хасновани нашу непросвиреност.

Прето ше стараймо, да у великајшеј животној борби и швајцарским напредованио култури не заостанемо ани кус за другим просвиренима народима. Тримаймо ше твардо едного слопа и не допушимо никој да нас едностии и вичовано, да нашу злагоду и любов уичтожа и так розязу перцисно, хторе нас у едним слопу трима.

Будземо едни, бо «В едностии сила народа. — едностии нам Боже подай!»

О-ф Т-а.

Большевицки добровольци у Испании.

Писати можемо о великеј рат, же је војна у Испании поставља више баржеј војна Европских државих народох, бо је на фронту, Испанији борилише највише и другеј страви, велике число болко одругих државох зосишли Европке.

Зосишли одругих Повинох (Политина, Време) можше дознаи да о помощи, котру дава Италия и Немейка народному войску генерала Франка, котре ше бори за шор и за христипеку просвяту у Испанији, а не преведа ни, як московски-большевици и Французи и бојовни Мексико-подперачи еспанских большевничох, котри нишак никей подперачи у еспанским н-роду не маю и мац не могу, як по и московски большевици не маю за собу народ, и владио лем зосишлим насильством.

Познати парижки новик "Гренбоар" видрукowała велику статью о тим, як Французи помага большевничох у Испанији. Без оладу на службену забрану французскеј влади абераи добровольцох за большевицки фронт у Испанији, у велих французских местох скоро ввао постоя уряды, котри то робя и у тих урядох находеа ше службени особи.

Добровольцох за еспанских большевничох збераю по цалей Европи и обеную им велику плату и давати стори, лем да ни преидат крав за большевничох. А у южной Французкеј тих добровольцох "сертираю" до колониох. И так исто Немейка колони "Герман" у котрей шу немейки большевици, талийска колони "Гарибалди" рец еспанско-талийска колони "Бауда перри", да и "Лондья" колони, до котрей зарядили большевнички агенти, и даскельо наших Украинцох в Галицији, котри були у Французкеј на роботох. Наказани в талийска колони, у ший се противили Мусолиниа, котри пошквали до Французскеј и тераа, зосишли на Мусолиниа, сцу помагач еспанских большевничох. Тотя Талийска и творя великиму у тас вваеи мединародней бригади, котра брані Мадрид. Велик талийска добровольцам дава Французи, у себе права гражданства, вели доставаю державну помощь, лем да приставю до большевничкого фронту у Испанији.

Так лишу французки повни "Гренбоар".

Большевизм у пракси.

Правда, як по ше у комунистичкеј Росии и Украйни предобило московских и украинских земледельцох а обещунками за социалну революцию, же ше будзе лем их так исто комуниам ше и земли нашим земледельцим шириц доброту баламину у тис пштанцох.

На шийки обещунки большевничких агитаторох ше треба нам нишак одити, як лем то да препатримо комунистичне газдованя. Московскій и на Украйни. Там ше попросту на склу одними земледельцим што жем и права ше так аваяи "колхозы". Од штабного московского и украинского земледельца постави на силу прабетарнат на великих державних мастиох. А кед же земледельци не сцу сами добровольно пристаи на то, шец комунисти жем на силу однимаю а земледельцох вклялаю до лавних котельцох и фабрикаох до Сибйру и на Соловки.

И гоч ше до велика большевничком не удало зидати пшкци 24 милиони земледельских газдованя, алж земледельцох, котри ище остави на своей жемі, большевици однимаю шиди их жемі; не охажою ам ані тельо, же би могли прейти до новой косивки. Наследи шец розумливи, же земледельци не сцу обробивац ані сшю жем лем тельо, кельо им найпотребнейше за власне кармаче. Не чудо же, же вйде не так драги хлеб, як у большевничких державох, и же ані у одной держави глад не така часта пойма як у них.

Наш земледельци гоч зои и вираснул на малем и тварчим фазанку жемі, шец любе свой дом и свою роцзету жем.

Прето руйни и збавили своёго народу свядомі або несвядомі кажди тот, котри шец большевнички валиц готи, по нашо ошце дидове и прядидове вижамі и вижамі чежкэй роботи доброго охабени своим цотомком.

Газдовски и соньяни живюу у комунистичным дружестве и под комунистичну власту, то аще чежкя газдовска пузда, як по то тєрания. Прето ше спрєведает видети, цо думаю, же би рижено тєранияй пузда найбєше ушорел комунизм. Бо кед и ми попатримє цо робя комунисти у большевничких державох, Испанији и Мексикку, шей увидимє, же то безбожнє злочинства, и не полєпшала животоу.

Комунизм у Росии пиши ше в тим, же

там кят безработних. Аля най ше полатраколони роботничох под наоружану стражу, котри ше превожую з одной фабрики до другой, а одного краю до другого далекого места; най ше послухаю их валикованя у найтежшей фабричней работи.

Ми виско цєнимє борбу фабричного работничтва против шийких тих, котри вихасную його роботу сшю. Аля велика помилка кулассова борба, а котру ше шец уклинци шийки други класи. Та чи и наш земледельци-деряци работнич, чи ше не мучи и наш ремесленни у своим митєлю, та чи не и кажди кади упадни, кажди душевни работник, господарски и сонилци работник?

Кажди народ муши мац свою культуру, за котру робя велик класи, кажда по своему определєню.

Правильно ушорене человеческе дружтво му дац возможность каждому члену, же би стокрайно зарабил свой каждодневни хлеб и виключил какого, цо би шец шец на робити а жец на дуизи рахунок. Хто на шец робити, най и не в, твари ян. Павло.

Руски Керестур.

Християнске милосердио. (Помог худобним.) Велик лєздом у наших валалах вєдоданато, же уж вєней рози постоя у нас окреми вибор, котри ше стара за наших найхудобнейших, да им шец у найчуждих чуждєских мешацох помѣже у их найужнейших потребох. На чолє того вибору стої о. Михайло-Фирак, Олар Михаил, Шамко Петро, Чижмар Яков, Такач Михаил, Кашох Янко, Мочар Дєяни, Булкаски Осиф, Гарди Янко, Сабваси Дєяни, Чижмар Егєєн, Гербут Дюра и Гербут Данил.

Каждого року член Обору вибераю у нашим валалах жертви за наших худобних, цо од шийого помци не маю. Виберена тирва вєней днї, окреме ше вибераю у валалах, а окреме по сєлацох. Шец ше наизбераю шито дива

Цо оцц, а цо син.

Ходвел едей краль на лови. Рав го влєцєла лєц и бул пружушєи, прєспрац у едей хижки при лєцє, алє ше не спонєд шикому, хто є. По вєчєри пошедали воши шийци коло ошнї и лєцали пришедаи. Тот худобни цловек, ший бул хижка, влєгал своёго малого сына, цо ше коло шього крулєд пр руку и пошай ше в ший бавки. На то го краль, запита:

Цо тебе того дєвєк?

Чловек му одповєд: То моё бависко, кед лєм кєди, а у брїг и вужди го моє потїха.

Други аєнь краль пошол, но ая пейцшєйєц роки вращєл ше го тому худобному чловекови и запита го знова. Цо тебе тот лєсин?

То моє оруак, гварєл му чловек.

Краль ааш пошол, по о 5-8 роки ааш пришол и по трєцараз му ше питаи: Цо тебе тот чловек?

То моє неприятєль, гварєл чловек.

Зачудоваи ше бара краль на тотя слова, та гвари чловекови: Кед сом першираз ту бул, я вкал, же то твоє син, а и другараз и трєцараз знал я го. Но поведа ти мнє тєраз, цом ти мнє шєе книжак гуторєл?

Чловек му так одповєд: Док му було даскєльо рачки, вон бул моё бависко, кед

му було коло 15 роки, вон ми поматал у каждей работи. А по сѣм оставирав гварєл: То зато було: Я го хранил ожєнєл, як цо го дужикєц каждому оцови. Но жєна шього шєнєл, непослухна, робити шїт пєсєє и лєк заговєда чловекови и вилумєл найбєй набати шийко цо моє и цо тєвоє. Вон бидни лєма пєкожє и ая нишкє я вєковатк. Тєраз шє лєм моєл Богу за цо, скорєй умрєл, да моє по моєй шєжєри шийци, по я вєс чєжкє чєку втєждл цопредац, да моєкє удоволїцє каждаюм своєй жєни. Та чи то не вєпрятєль?

Поштуј мацєр.

Напѣлеон I, шийєи цар, кед завладєл скоро вєс цалих шьєгой, жадал и од своїх найблєзних, да го поштую и трєшу шє пред нїм. Єдино своє мацєр не вєшєчал на то. Но шитє ше раз на тєлєд забул, же ше и пред нє сцєл умарац полубогом и забул, же то шього родєна мац.

Томє случєно по шього обрєнованю. Врацєнци ше зосишлима найвєкшимма пѣнїамма зос цєркєи, стрєтнєли ше вон зос мацєру и як у шєдали дал шєи свою руку украинєцу а найдрагєцїнїшїмма пєрсєнїямма мацєри, да ю вєна побочка. Но пѣнїїшїа и стрєга мацє кроцї вєвал и таг му прєгварї:

Данє, вана дужикєц бєчєлє-руки тєй, цо вєс родєла, котру вєлаєц мамо.

Шийки пѣпєва абладн и прєстранєєко обтєковєраи, цо будє тєраз. Заблїшамк шєє очї, а тамби абєлавлєл сїлного цара, цо фрїшїє шє таргєуд и таг прєгварєл:

Бара шєє дѣбрє гварєли пѣнї. Пєршє аме бєли сїн, а аж вєсєл цар. Най шєє поштєє мацєкнїцак, дїошє лєм моє власнє дєспєтєє.

Цо шєє словєх влєкєл вон мацєрїну руку и горьчє ю поблєчєл. Тот чєє так сєбє дѣбрє зашємєтєл, же нїдє вєнєл цє забул мацєрї руку поблєчєл и сѣрєсно з мацєру постєпєл.

Наймоцнєйши чловек.

Хтєри чловек наймоцнєйши; Моєцє ше вї здогадац?

Тот, цо баш у каждей згоди; Моєє сєм сєбє налїнадац.

Влїй-Фєйєса.

Чєснота.

Чєснота ше не кунє; Шо ю чєснои не прєдаю;

А вєчєснои би ю туньо; Дашї, алє ю не маю.

Влїй-Фєйєса.

